BOSNA I HERCEGOVINA
UREД ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

09 -06- 2026

Број: ЈН2-02-07-1-607-7/26
Бања Лука, 27.5.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука у вијећу састављеном од чланова, Драгана Билића, као предсједника вијећа, Радомира Пашића и Наташе Голић као чланова вијећа, по жалби понуђача "ИНЕЛ-МЕД" д.о.о. Мостар, број 1-1203-2/26 од 1.4.2026. године, изјављеној на Рјешење, број 137-7/26 од 23.3.2026. године, уговорног органа Завод за дијализу и трансплатацију Републике Српске, у отвореном поступку јавне набавке роба „Набавка хемодијализних апарата", на основу члана 111. ст. (1) тачка д) и ст. (10) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", бр. 39/14, 59/22 и 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 27.5.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се Рјешење, број 137-7/26 од 23.3.2026. године, и предмет се враћа уговорном органу на даље поступање.

3. Повратсредстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 7.500,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев жалиоца за надокнадом трошкова административне таксе у износу од 100,00 КМ, док се у преосталом дијелу захтјев одбија. Обавезује се уговорни орган да наведене трошкове надокнади у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 3.3.2026. године уговорни орган Завод за дијализу и трансплатацију Републике Српске (у даљем тексту: уговорни орган), објавио је Обавјештење о набавци, број: 39467-1-1-24-3-9/26 у отвореном поступку јавне набавке роба „Набавка хемодијализних апарата".

Незадовољан садржајем Тендерског документа, број 137-4/2026, понуђач "ИНЕЛ-МЕД" д.о.о. Мостар изјављује жалбу број 1-1203/26 од 12.3.2026. године, коју је уговорни орган Рјешењем, број 137-7/26 од 23.3.2026. године усвојио као дјелимично основану. Против наведеног рјешења, понуђач "ИНЕЛ-МЕД" д.о.о. Мостар (у даљем тексту: жалилац) је изјавио жалбу, број 1-1203-2/26 од 1.4.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама жалбу заједно са изјашњењем прослиједио Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац у жалби наводи:

- Да је уговорни орган, и након дјелимичног усвајања претходне жалбе, задржао техничку спецификацију која је, по мишљењу жалиоца, и даље прилагођена искључиво једном произвођачу, односно произвођачу Fresenius Medical Care. Жалилац наводи да је уговорни орган само превео скраћеницу „VAM (Venous Access monitor)" на локални језик, без суштинске измјене захтијева и без додавања израза „и/или еквивалент", чиме је, према ставу жалиоца, повријеђен члан 54. став (9) Закона о јавним набавкама. Жалилац истиче да опис функционалности: „Надзор венског приступа – препознавање губитка притиска на венском крвном приступу, које је мање од 30 mmHg, чак и када венски притисак не прелази доњу границу аларма", представља специфичну функционалност карактеристичну искључиво за апарате произвођача Fresenius Medical Care, те да други произвођачи присутни на тржишту, попут Baxter и B. Braun, немају такву функционалност у наведеном облику. Даље наводи да се не ради о класичном аларму венског притиска, већ о динамичкој анализи микро-промјена притиска, која омогућава проактивно препознавање ризика прије активирања аларма, што је управо карактеристика система VAM. Сматра да је уговорни орган само „козметички" измјенио спорни захтјев, док је суштина остала непромијењена, чиме је и даље онемогућена стварна конкуренција.

- Да је уговорни орган и у погледу техничке карактеристике „AutoSubPlus" извршио искључиво „козметичку" измјену техничке спецификације, тако што је уклонио назив карактеристичан за произвођача Fresenius Medical Care, али је суштински задржао исту функционалност. Наводи да је уговорни орган, након усвајања претходне жалбе, умјесто назива „Auto Sub Plus" навео: „Континуирана аутоматска контрола притиска унутар филтера (оптерећење дијализатора) и аутоматска регулација протока супституционе течности ради оптимизације конвективног клиренса", те сматра да је и овакав опис резервисан искључиво за једног произвођача, јер представља само описно преведену функцију система Fresenius Medical Care 5008S. Жалилац даље истиче да ни у овом случају није додат израз „и/или еквивалент", те да други произвођачи не могу доказати испуњеност наведене карактеристике јер се ради о специфичној функционалности која одговара искључиво једном производу. Предлаже да се спорни захтјев измјени или изостави из тендерске документације како би се омогућило учешће већег броја понуђача.

- Да је уговорни орган и у погледу техничке карактеристике „OCM (Online Clearance Monitor)" извршио искључиво формалну, односно „козметичку" измјену тендерске документације, без стварног отклањања спорне дискриминаторне карактеристике. Наводи да је уговорни орган након претходне жалбе избрисао ознаку „OCM (Online Clearance Monitor)" и умјесто ње навео: „Омогућено праћење клиренса у току третмана", али да тиме није суштински измијенио спорни захтјев. Жалилац истиче да је већ у претходној жалби доказао да се ради о регистрованој ознаци („registered trade mark") произвођача Fresenius Medical Care, те да је и сама функција најкарактеристичнија управо за Fresenius OCM® систем. Наводи да и други произвођачи суштински имају могућност праћења клиренса, али да због начина на који је захтјев формулисан не могу поднијети прихватљиву понуду, јер је захтјев фактички прилагођен једном произвођачу. Предлаже да се спорни захтјев у потпуности избрише или прецизира на начин који би омогућио учешће већег броја понуђача.

- Да је уговорни орган и у погледу техничке карактеристике „Дугме за нужду (црвени крстић, активира 4 сигурносне функције одједном)" извршио само привидну, односно „козметичку" измјену тендерске документације. Наводи да је уговорни орган уклонио назив „црвени крстић", али је суштински задржао идентичну функционалност која, према мишљењу жалиоца, одговара искључиво систему произвођача Fresenius Medical Care. Жалилац указује да је уговорни орган спорну карактеристику описао као могућност да систем једним командним поступком истовремено активира најмање четири сигурносне функције ради тренутног управљања хипотензивним епизодама пацијента, те да се исти опис налази у каталогу произвођача Fresenius Medical Care. Даље наводи да други произвођачи апарата за хемодијализу имају наведене функције, али не као јединствену интегрисану команду, већ као одвојене функције, што их не чини мање сигурним. Сматра да је спорни захтјев и након измјене остао резервисан за једног произвођача, без могућности нуђења еквивалента, чиме је повријеђен члан 54. Закона о јавним набавкама.

- Да је уговорни орган и у погледу техничке карактеристике „Online plus Technology" извршио само формалну, односно „козметичку" измјену тендерске документације, без стварног отклањања спорне повреде члана 54. Закона о јавним набавкама. Наводи да је уговорни орган уклонио енглески назив „Online plus technology", али је суштински задржао исту техничку карактеристику кроз опис: „Систем мора омогућити производњу стерилне, апирогене супституцијске течности за HD и HDF третмане коришћењем најмање двостепене филтрације дијализата", уз даље захтјеве који се односе на супституцију током HDF третмана, аутоматски priming крвних линија, реинфузију крви и давање болуса током третмана. Жалилац сматра да је и овакав опис резервисан искључиво за једног произвођача, односно Fresenius Medical Care, те да други произвођачи, иако суштински могу понудити уређаје који обезбјеђују HDF третман, не могу учествовати јер је захтјев формулисан према техничком рјешењу произвођача Fresenius. Даље наводи да је спорни назив „ONLINEplusTM" заштићен назив, те да је већ у првобитној жалби указивао да се ради о опису преузетом из каталога произвођача Fresenius Medical Care.

- Да је уговорни орган и у погледу техничке карактеристике „WET (Water extension/transducer, zaštita od vlaženja venskog filtera)" извршио само формалну, односно „козметичку" измјену тендерске документације. Наводи да је уговорни орган уклонио енглески назив „WET (Water extension/transducer)", али је суштински задржао исту функционалност кроз опис: „Детекција влажења хидрофобног филтера", чиме је, према ставу жалиоца, спорна карактеристика и даље резервисана искључиво за једног произвођача, односно Fresenius Medical Care. Жалилац истиче да се хидрофобни (PTFE) филтери користе на свим дијализним апаратима као заштита између крвног и машинског дијела система, али да детекција њиховог влажења није универзална функција. Даље наводи да патентирано рјешење за детекцију влажења хидрофобних филтера посједује произвођач Fresenius Medical Care, те да се ради о специфичном техничком рјешењу, а не индустријском стандарду. Сматра да је спорни захтјев постављен на начин који омогућава учешће искључиво једном произвођачу, док ће други понуђачи бити дисквалификовани јер не испуњавају тражене минималне техничке карактеристике. Предлаже да се спорни захтјев измјени или изостави из тендерске документације како би се омогућила правична конкуренција.

- Да је уговорни орган и у погледу техничке карактеристике „BLK (Blood line kinking/clotting detection, detekcija savijanja/ugrušaka u krvnoj liniji)" извршио само привидну, односно „козметичку" измјену тендерске документације. Наводи да је уговорни орган уклонио енглеску скраћеницу „BLK (Blood line kinking/clotting detection)", али је суштински задржао исту техничку карактеристику кроз опис: „Детекција савијања крвних линија и детекција стварања угрушака у дијализатору". Жалилац сматра да се и у овом случају ради само о преводу назива из каталога произвођача Fresenius Medical Care, без стварног мијењања суштине захтјева, те да је спорна функционалност и даље резервисана за једног произвођача. Даље наводи да нису дефинисане методе и радње које би биле прихватљиве за доказивање постојања ових функција, због чега, према мишљењу жалиоца, овако описан предмет набавке може испунити само произвођач Fresenius, док други произвођачи не могу учествовати у поступку.

- Да је уговорни орган неосновано одбио жалбени навод који се односи на технички захтјев „Проток дијализата 100–1000 ml/min", те да је спорни захтјев постављен на начин који фаворизује искључиво произвођача Fresenius Medical Care. Наводи да је уговорни орган у образложењу рјешења навео да савремени хемодијализни уређаји омогућавају аутоматску регулацију протока дијализата у зависности од протока крви, те да код високо ефикасних HDF терапија проток дијализата прелази 800 ml/min, због чега је неопходно да апарат омогућава вриједности до 1000 ml/min. Жалилац сматра да овакво образложење није стручно и медицински оправдано, јер и други произвођачи апарата за дијализу омогућавају извођење HDF терапија са протоком до 800 ml/min, при чему наводи конкретне примјере уређаја Baxter AK98, Baxter AK200 Ultra S, B.Braun Dialog iQ и B.Braun Dialog+, који имају проток дијализата до 700 или 800 ml/min. Даље истиче да је доказано да већи проток дијализата не доводи нужно до значајног повећања клиренса, већ углавном повећава потрошњу воде, те да проток од 1000 ml/min

има само Fresenius. Сматра да је спорни захтјев постављен искључиво ради „закључавања" набавке за једног произвођача, чиме се онемогућава учешће других понуђача.

Жалилац предлаже да се предметна жалба усвоји, и предметни поступак поништи у цјелости. Истовремено, жалилац тражи и поврат уплаћене накнаде за вођење жалбеног поступка, административне таксе и поштарине.

Актом број 137-9/2026 од 14.4.2026. године, уговорни орган је, у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, доставио Канцеларији за разматрање жалби Босне и Херцеговине – филијала Бања Лука, изјашњење на наводе жалбе, заједно са цјелокупном документацијом која се односи на предметни поступак јавне набавке. У наведеном акту констатовано је да се предметна жалба у цијелости сматра неоснованом.

У складу са чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама, жалилац је актом овог органа број ЈН2-02-07-1-607-3/26 од 27.4.2026. године обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се о истом изјасни. Увидом у спис предмета утврђено је да је жалилац благовремено доставио одговор на изјашњење уговорног органа, у којем је навео да у цијелости остаје при свом жалбеном наводу.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена, изјављена од стране овлаштеног лица и од лица које има активну легитимацију, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама.

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) ЗЈН.

Жалба је основана.

Овај орган је увидом у достављену документацију, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, утврдио да је жалба основана.

Жалилац у жалби, кроз више међусобно повезаних навода, истиче да је уговорни орган и након дјелимичног усвајања претходне жалбе задржао техничке спецификације које су, према мишљењу жалиоца, и даље прилагођене искључиво произвођачу Fresenius Medical Care. Наводи да је уговорни орган из тендерске документације формално уклонио поједине називе, скраћенице и заштићене ознаке карактеристичне за тог произвођача, као што су „VAM", „AutoSubPlus", „OCM", „Online plus Technology", „WET" и „BLK", али да је суштински задржао идентичне функционалне описе који, према ставу жалиоца, представљају дословно преведене или формализоване техничке описе из каталога произвођача Fresenius Medical Care. Жалилац истиче да се ради о специфичним, а појединим наводима и патентираним или заштићеним техничким

рјешењима, која други произвођачи не посједују у облику захтијеваном тендерском документацијом, иако могу обезбиједити исту медицинску функцију кроз другачија техничка рјешења. Посебно наглашава да уговорни орган ни у једном спорном захтјеву није предвидио могућност нуђења „и/или еквивалента", чиме је, према његовом мишљењу, повријеђен члан 54. став (9) Закона о јавним набавкама. Даље наводи да су и захтјеви попут протока дијализата од 100–1000 ml/min постављени искључиво према карактеристикама произвођача Fresenius Medical Care, јер други произвођачи на тржишту углавном омогућавају проток до 700 или 800 ml/min, што, према ставу жалиоца, не утиче на квалитет и ефикасност HDF терапије. Сматра да су измјене тендерске документације само привидне и „козметичке", те да нису довеле до стварног проширења конкуренције нити отклањања дискриминаторних услова.

Уговорни орган у изјашњењу наводи да је поступио по претходној жалби и из тендерске документације уклонио све спорне називе, скраћенице и ознаке које су се могле довести у везу са одређеним произвођачем, те да су техничке спецификације након измјена дефинисане искључиво кроз функционалне и клинички оправдане карактеристике предмета набавке. Истиче да спорни захтјеви представљају стандардне сигурносне и терапијске функционалности савремених апарата за хемодијализу и on-line HDF третман, које су у директној вези са сигурношћу пацијената, контролом ефикасности терапије и спречавањем компликација током дијализе. Даље наводи да су захтјеви постављени у складу са стварним потребама уговорног органа, препорукама KDIGO и European Renal Association, EU MDR 2017/745 и релевантним ISO стандардима, те да не упућују на конкретног произвођача већ на функционални ниво и степен аутоматизације који морају посједовати савремени системи за хемодијализу. Уговорни орган посебно истиче да жалилац у већини навода не оспорава медицинску оправданост спорних функција, већ само начин њиховог формулисања, те сматра да се жалбом покушава проширити предмет претходне жалбе. Такође наводи да савремене системе са сличним функционалностима посједују и други произвођачи, те да су техничке спецификације сачињене у складу са законом и принципом обезбјеђења ефикасне и квалитетне здравствене заштите пацијената.

Одлучујући о жалбеним наводима, овај орган је прије свега имао у виду одредбу члана 54. став (9) Закона о јавним набавкама, којом је прописано да техничке спецификације не смију упућивати на одређеног произвођача, поријекло, процес, заштитни знак, патент, тип или посебно поријекло, осим ако је то оправдано предметом набавке и ако није могуће довољно прецизно и разумљиво описати предмет набавке, при чему такво упућивање мора бити праћено ријечима „или еквивалент". Такође је имао у виду и одредбу члана 102. Закона о јавним набавкама, према којој је терет доказивања чињеница на уговорном органу када се у жалбеном поступку учини вјероватним постојање повреде закона.

Из стања списа произлази да је жалилац у свим жалбеним наводима досљедно указивао да су спорне техничке карактеристике, и након измјена тендерске документације, остале суштински идентичне функционалностима које су карактеристичне за апарате

произвођача Fresenius Medical Care, те да су поједини називи и функционалности преузети из каталошких и промотивно-техничких описа тог произвођача. При томе, жалилац није остао само на паушалном оспоравању техничке спецификације, већ је конкретно навео да се ради о заштићеним ознакама, патентираним рјешењима или специфичним интегрисаним функцијама, те указао и на друге произвођаче присутне на тржишту (Baxter, B. Braun, Nipro), који, према његовим наводима, не располажу идентичним рјешењима у облику захтијеваном тендерском документацијом.

Овај орган налази да је жалилац на тај начин учинио вјероватним да су спорне техничке карактеристике формулисане на начин који може довести до фаворизовања једног произвођача, односно једног техничког рјешења. У таквој процесној ситуацији, у складу са чланом 102. Закона, терет доказивања прелази на уговорни орган, који је био дужан доказати да спорне функционалности, у облику у којем су прописане, може испунити најмање још један произвођач, односно да су захтјеви постављени на начин који обезбјеђује стварну конкуренцију.

Међутим, уговорни орган у својим изјашњењима углавном образлаже медицинску и клиничку оправданост спорних функционалности, њихов значај за сигурност пацијената, усклађеност са KDIGO препорукама, European Renal Association смјерницама, ISO стандардима и EU MDR 2017/745, што само по себи није спорно. Наиме, жалилац у већини навода није ни оспоравао медицинску оправданост појединих функција, већ искључиво начин на који су оне описане и чињеницу да су, према његовом мишљењу, преузете из техничких рјешења једног произвођача.

При томе, уговорни орган није доставио доказе из којих би произлазило да и други произвођачи, осим Fresenius Medical Care, располажу идентичним или еквивалентним функционалностима у облику прописаном тендерском документацијом, нити је доставио упоредне техничке спецификације, каталоге или друге доказе којима би отклонио основану сумњу у фаворизовање једног произвођача. Само апстрактно навођење да су поједине функције „стандард савремене дијализе" или да „постоје код више произвођача кроз различита техничка рјешења" није довољно у ситуацији када жалилац конкретно указује да је тендерском документацијом фактички прописано само једно техничко рјешење.

Овај орган посебно указује да формално уклањање енглеских назива, скраћеница или заштићених ознака, уз задржавање идентичног функционалног описа без омогућавања нуђења еквивалентних рјешења, само по себи не значи да је отклоњена евентуална повреда члана 54. став (9) Закона. У пракси овог органа и Суда БиХ заузет је став да се законитост техничке спецификације не цијени искључиво формално, већ према њеној стварној способности да омогући равноправно учешће више привредних субјеката и различитих техничких рјешења. Уколико је функционални опис постављен тако уско да фактички одговара само једном производу или једном произвођачу, уговорни орган је дужан доказати објективну оправданост таквог захтјева и немогућност другачијег формулисања спецификације.

У конкретном случају, овај орган налази да уговорни орган није доказао да спорне функционалности: *„Надзор венског приступа – препознавање губитка притиска на венском крвном приступу...", „Континуирана аутоматска контрола притиска унутар филтера...", „Омогућено праћење клиренса у току третмана", „Дугме за нужду, активира најмање четири сигурносне функције одједном...", „Систем мора омогућити производњу стерилне, апирогене супституцијске течности...", „Детекција влажења хидрофобног филтера", „Детекција савијања крвних линија и детекција стварања угрушака...",* као ни захтјев за протоком дијализата од 100–1000 ml/min, у облику у којем су прописани, обезбјеђују стварну и ефективну конкуренцију више произвођача.

Посебно код захтјева за проток дијализата до 1000 ml/min, жалилац је конкретно навео више модела других произвођача чији је максимални проток 700–800 ml/min, док уговорни орган није доставио доказе да је управо захтијевани распон од 1000 ml/min неопходан за извршење предметне набавке, нити да наведени услов могу испунити и други произвођачи осим Fresenius Medical Care.

Сходно наведеном, овај орган налази да је жалилац учинио вјероватним постојање повреде члана 54. став (9) Закона о јавним набавкама, док уговорни орган није у смислу члана 102. Закона доказао да су спорне техничке спецификације формулисане на начин који обезбјеђује стварну конкуренцију и могућност нуђења еквивалентних рјешења.

Из наведених разлога, жалба се усваја као основана, те се поништава спорни дио тендерске документације – Анекс 2, Образац за цијену понуде, у дијелу техничких спецификација оспорених жалбом, а уговорни орган се обавезује да исте усклади са одредбама Закона о јавним набавкама, на начин да техничке захтјеве дефинише функционално, пропорционално предмету набавке и уз омогућавање нуђења еквивалентних техничких рјешења, без неоправданог фаворизовања одређеног произвођача или конкретног техничког рјешења.

Узимајући у обзир напријед утврђено чињенично стање, по оцјени овог органа, оспорено рјешење није засновано на правилној примјени Закона о јавним набавкама и релевантних подзаконских аката. Законитост оспореног рјешења је доведена у питање наводима из жалбе, те је жалба жалиоца оцијењена као основана у смислу одредбе члана 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", бр. 39/14, 59/22 и 50/24), у вези са чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16), због чега је одлучено као у диспозитиву.

Повратак уплаћених средстава по основу накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 7.500,00 КМ, извршиће се посебним актом, у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 4. Инструкције о начину уплате, контроле и повратка накнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Усваја се захтјев жалиоца којим тражи да уговорни орган надокнади трошкове поступка који се односе на уплаћену административну таксу у износу од 100,00 КМ, у складу са чланом 119. став (4), (5), (8) и (9) Закона о јавним набавкама.

Будући да је жалилац у жалбеном поступку успио са жалбом, а сагласно члану 119. став (5) Закона о јавним набавкама странка на чију је штету жалбени поступак окончан дужна је супротној страни надокнадити јасно прецизиране и оправдане трошкове који су јој настали учешћем у жалбеном поступку. Како је жалилац у жалби поставио захтјев за накнаду уплаћене административне таксе у износу од 100,00 КМ, те је на захтјев овог органа, актом број: ЈН2-02-07-1-193-3/26 од 06.02.2026. године, наложено да изврши уплату административне таксе у наведеном износу, коју је жалилац и уплатио, јасно се закључује да се ради о оправданим трошковима. Сходно наведеном, уговорни орган, као странка на чију је штету жалбени поступак окончан, дужан је жалиоцу надокнадити износ од 100,00 КМ на име трошкова уплаћене административне таксе, у складу са ставом израженим у Пресуди Управног апелационог вијећа Суда БиХ број: С1 3 У 041528 23 Увп од 21.09.2023. године.

Жалилац је у жалби затражио накнаду трошкова поштарине, али није опредијелио висину трошкова чију накнаду потражује, нити је уз жалбу доставио доказе о насталим трошковима, па овај орган није био у могућности утврдити њихову стварну висину и оправданост. Слиједом наведеног, захтјев жалиоца за накнаду трошкова поштарине одбија се као неоснован.

Упутство о правном лијеку: Ово рјешење је коначан управни акт. Против овог рјешења може се поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема истог. Такса на тужбу износи 100,00 КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Драган Билић

Доставити:

1. Жалилац
2. Уговорни орган
3. Евиденција
4. а/а

